

Sygn. akt V CSKP 144/21

## POSTANOWIENIE

Dnia 24 czerwca 2021 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Marcin Krajewski (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Joanna Misztal-Konecka

SSN Ewa Stefańska

w sprawie z powództwa M. J.  
przeciwko B. S.A. w W.  
o ochronę dóbr osobistych,  
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym  
w Izbie Cywilnej w dniu 24 czerwca 2021 r.,  
skargi kasacyjnej powoda od wyroku Sądu Apelacyjnego w (...)  
z dnia 10 kwietnia 2019 r., sygn. akt I ACa (...),

**odrzuca skargę kasacyjną.**

### UZASADNIENIE

Wyrokiem z 10 kwietnia 2019 r. Sąd Apelacyjny w (...) oddalił apelację powoda od wyroku Sądu Okręgowego w K. z 21 grudnia 2017 r., którym oddalono powództwo o ochronę dóbr osobistych.

W skardze kasacyjnej powód przedstawił zarzuty oraz wniósł o zmianę wyroku Sądu Apelacyjnego poprzez uwzględnienie powództwa w całości oraz zasądzenie kosztów postępowania lub uchylenie zaskarżonego orzeczenia i skierowanie sprawy do ponownego rozpoznania. Nie wskazał natomiast, czy

zaskarża powyższy wyrok w całości, czy też w części, ani w jakim zakresie wnosi o zmianę lub uchylenie zaskarżonego wyroku.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 398<sup>4</sup> § 1 k.p.c. do elementów konstrukcyjnych skargi kasacyjnej należy m.in. wskazanie, czy orzeczenie, od którego została wniesiona skarga, zostało zaskarżone w całości czy w części (pkt 1), a także sformułowanie wniosku o uchylenie lub uchylenie i zmianę orzeczenia z oznaczeniem zakresu żadanego uchylenia i zmiany (pkt 3).

W odniesieniu do wymogu sformułowania wniosku kasacyjnego w orzecznictwie przyjmuje się, że odrzuceniu podlega skarga, w której strona nie sprecyzowała, w jakiej części żąda uchylenia i zmiany zaskarżonego wyroku (por. m.in. postanowienia SN z 15 czerwca 2016 r., II CZ 43/16; z 11 stycznia 2011 r., V CSK 272/10; z 17 maja 2006 r., II PZ 17/06, OSNP 2007, nr 9-10, poz. 136). Jednocześnie określenie zakresu zaskarżenia powinno być precyzyjne i nie może budzić wątpliwości, bowiem wraz z podstawami kształtuje zakres rozpoznania skargi przez Sąd Najwyższy (zob. m.in. postanowienia SN z 18 maja 2018 r., IV CSK 616/17; z 7 czerwca 2017 r., II PZ 7/17; z 3 czerwca 2016 r., IV CSK 796/15; z 27 listopada 2015 r., V CSK 290/15; z 24 kwietnia 2013 r., III CSK 77/13). Dostrzec można także bardziej liberalne podejście, zgodnie z którym oznaczenie zakresu żądania uchylenia zaskarżonego orzeczenia może być dokonane przez odesłanie do jednoznacznie określonego zakresu zaskarżenia (postanowienia SN z 16 października 2015 r., I CZ 76/15; z 17.05.2016 r., I PZ 5/16, OSNP 2017, nr 12, poz. 162).

W niniejszej sprawie powód w ogóle nie określił zakresu zaskarżenia, jak również zakresu żadanego uchylenia zaskarżonego orzeczenia, o którym mowa we wniosku ewentualnym. Wniosek główny o zmianę wyroku Sądu Apelacyjnego musiał przy tym zostać uznany za wadliwie skonstruowany, gdyż Sąd Najwyższy mógłby hipotetycznie jedynie uchylić zaskarżone orzeczenie Sądu Apelacyjnego (w całości lub w części), a następnie zmienić wyrok Sądu Okręgowego. Zakres takiego uchylenia nie został jednak wskazany w skardze. Niezależnie od tego, już sam brak zakresu zaskarżenia czynił skargę kasacyjną powoda niedopuszczalną a

*limine*. Oznacza to, że nawet w razie zaakceptowania wskazanego powyżej liberalnego stanowiska, zgodnie z którym o zakresie żądania decydować może zakres zaskarżenia, należało skargę kasacyjną odrzucić.

Na marginesie można wspomnieć, że skarga kasacyjna zawiera również inne usterki i niekonsekwencje formalne, które choć samodzielnie nie skutkują jej odrzuceniem, dowodzą niestaranności w przygotowaniu. W szczególności wniosek o przyjęcie skargi do rozpoznania nie odwołuje się jednoznacznie do poszczególnych przesłanek z art. 398<sup>9</sup> § 1 k.p.c. Zamiast tego, jako podstawa podany został art. 398<sup>3</sup> § 1 pkt 2 k.p.c., który wskazuje na jedną z podstaw skargi kasacyjnej w postaci naruszenie przepisów postępowania, oraz art. 424<sup>12</sup> k.p.c., odnoszący się do skargi o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia. Tymczasem przywołane w ramach tego wniosku rzekome naruszenia odnoszą się w całości do prawa materialnego, a nie przepisów postępowania.

Z tych przyczyn skarga kasacyjna podlegała odrzuceniu na podstawie art. 398<sup>6</sup> § 2 i 3 k.p.c.